

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

A ante D

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

est q̄ acta publica scribit. Itē q̄ apt' est ad vehendū. In accuarie naues parue dicte sunt celeres: q̄ cito agi possint. Sal. His accuarie naues circiter triginta decē onerarij erāt. Sicut accuar' dicit cuius act' est sicut fructuaris cuius fructus est.

Actualia nomina que ab actu descendunt: vt dux/rexi/curfor/nutrix.

Actualis scia q̄ p̄ostas res opationib' suis explicat cuius partes sunt tres: moralis/di/p̄latiua/z civilis. Actiuus ab actu etiā descendit: z significat eū q̄ in actibus p̄stertim in gestib' corpis abūdat z multū se exeret. Do. in Ter. Nec scena actiuosa est magis in gestu q̄ in oratione p̄stertita. Amb. li. her. Nāq̄ istaz artū alie sūt actiuose q̄ sūt i corpis motu aut sono vocē. Po. nif z actiuol' p̄ opolo q̄ ip̄ aliqd̄ facit. Se. Tracidos feruida natura animi facit. Est etiā actiuosus z p̄tinax.

Actiuosus factiuosus: q̄ vna qd̄ agat faciataz (ignis. Actiuus qui agit vt actiuū verbū opponit passiuo. Actio as: frequētati. ab ago nō est in vsu: pro eo vsurpa mus actio actitas.

Actio as: pe. cor. frequētatiū oriūdū nō oriū ab ago. Nam sicut nō est scripto a scribo: nec lectio a lego nec factio a facio: qz nō a supino primitiuoz formā tur: q̄ si formarent actio/ scripto/ lecto/ z factio dicere/ mus. Sed iccirco nō sic formant: q̄ male sonarēt et ambigua foret. Zgnur actio ab acto as frequētati/ uo. Scripto a scripto: lecto a lecto: z factio a factio formari censenda sunt. Et. ap̄te acitare dicitur in caulis. Pl. Dagis miraberis si fieris illū aliquā diu causas acitasse. Sue. in Balba. Dōdiceq̄ in di cēdo facultatis eas indultit' acitauit. Aug. li. ij. ciui. dicit ad ludos trātulit. Quis igit' i agēda vita nō po tius lectada arberet' q̄ acitaret' ludis auctoitate di uina tilitur' q̄ ea q̄ scriptat' legib' hāno p̄lilio p̄. Actiuū pe. p. aduerbiū t̄pis ab actu. i. ce. (mulgatis. leritate deriuatū. Significat em̄ confectum sine dilatiōne. Terren. in phor. Aggrederet actiuum.

Acreeon cū diphthongo Aristei filius a diana in ceruū conuersus z a suis canibus dilaceratus. Eius fabula diffusē ab Ouidio narratur.

Acreeus a um dicit' pro Atheniensis. Nam attica regio apud p̄sicos dicta est nō solū Arctis idos ab Arcti de Trami regis filia: vt inq̄ Eustachius sed etiā acce: vt Pl. lib. iij. z Hel. restant: vel ab Acreeone vel ab acreeo rege idigena. Du' em̄ attica regionē actē dictā Lycophron grecus poeta inuuit: apud quē Castor z Pollux αἰτωποσ λυκαί appellat: vel qz litorā lis fere tota sit exili z angulo qd̄a velut margine: vt aucto: est. Strab. Qñ Qui. i. met. Separat aonios accreis phocis ab ozis. Vult em̄ parnasus mediū eē inter Boetia z atthenas. Attica etiā regio q̄ndā Jo. nia ē vo cata a Ionio Appollinis z creuse Erichthēi filio: vel vt inq̄ Stra. ab Ione rursi filio.

Actius fuit Tragediarū scriptor: natus libertinis pa rentibus: z inter colonos p̄saurū deductus est: a q̄ z fundus Actianus iuxta p̄saurū dicitur in scribendis tragedijs sententiarū grauitate: verborum pondere. personarum auctoritate clarissimus.

Actiū epi. p̄mōtorū. Tbi Aug. deuictis nauali p̄z lio Antonio z Cleopatra vrbem condidit z nicopo lina victoria noiauit. Nē Acti' a um. z Actias' ca cū. Ter. Actiasz Iliacis celebramus littoza ludis. Sappho ad phoanē. Cur nō actiacas miserā me mit Actia oz ludi q̄nquēnales actiaci apol. (tis ad ozas. lmi actio dicit: q̄ prius z a finitimis agebant: sed ab Augusto honorificentius celebrati fuerunt.

Acryologia latine impropria locutio. Nam ακρολογος acryos impropria z a λειω logia locutio vt hūc ego si potui em̄ sperare doloz: qz sp̄are. p̄ timere di xit. Nā speram' bona: timem' aduerſa. Et acryolo

gia est dicitio minus cōueniēter elata: vel nō p̄p̄is di ctiōib' obſcurata ſinia: vt Accede ad ignē hūc iā cale ſces pl' ſar. Tbi em̄ null' significat ignis: s̄ meretric

A ante D

Ad p̄positio est q̄ tā in cōpōſitiōe q̄ in appōſitiōe in ueniē. Et plerūq̄ p̄mitatē significat. Curtius. Erat ad ripam fluminis ingēs arbor. Lice. Decem filcos ad Senatozē quendā relictos. Col. lib. j. Quicquid appōſueris ſiſſum erit rimofumq̄. i. iuxta pōſueris. Habet qz vim ſilitudis: vt ad vnguē: adq̄. H̄z vim intēdēdi: vt ad modū. i. valde. Adedo i totū edo. De notat motū ad boiem. Ter. in phor. Sed qd̄ ceſſas hominē adire: Interdū motū ad rē. Vir. Meccū il lis labra admouit. Interdum ad locuz Salu. in Aug. Pleraq̄ loca hoſtilit' cū eq̄tatu accedit: Tbi ſcēdū q̄ licz ad p̄mitatē ſignificat: ſepentiero ſi etiā locū app̄dicit ſic hic. Et Li. Tyroni. Ego ad vrbē acceſſi: Importat q̄nq̄ cōtrarietate: vt Ad illū mihi pugna eſt. i. extra illū. Li. Me ad ea meditare impatū te offē dā. Qñq̄ cōpationē: vt Ceſar. Nihil ad eq̄tātū tuū id eſt in cōparatiōe. Qñq̄ additiōe: vt ad hec mala. Qñq̄ ad cām: vt Ad qd̄ h̄ feciſti Capiz p̄ ceteris: vt Ad duo milia boim oceſa ſūt. Pro ſup. Ter. i. And. Tū ſi q̄s magiſtrū cepit ad eā rē ip̄obū ip̄m: animū egrotū ad deteriozē p̄tē plerūq̄ applicat Do. ad eā rē ſup eā rē: hoc ē ſup amozē: Turpat' p̄ ante. Tur. Cū crātē ad limia tēplī. Itē. p̄ poſt: vt Ad hec. i. poſt hec Signat z t̄p̄alitate z h̄ duob' modis. Quo cū t̄pis cōditiōe vel neceſſitate vel oportunitate importat. Quinti. Fingere nimirū ad tēpus videt' z rē nimirū manifeſtā ip̄rudētē cōp̄obare. Altero cū ſignificat t̄pis ſpaciū: vt denoter vīq̄ ad z icludat t̄pis cui aditū giſ: vt ſilebo ad ſnū: latebo ad tēp'. Var. Qui cū ad t̄pis laticat' tādē ſub ſpōda iacē inuēt' eſt. Li. pro Eccl. Cū amicis ad diē venit in caſtellū: qd̄ ſignificat diē p̄ſtituto. Aliq̄ tū ponit' ad: z vīq̄. Sal. i. iug. I lig z vīq̄ ad noſtrā memoriā romanū ſic laborauerē cōp̄ebēdit z nūmez cui iungit. Lii. lib. iij. Conſul romanus in algido conſecutus ad vnum omnes oc cidit. Plau. in epi. Quanti enim p̄ter minimo ad quadraginta fortalle eam poſſe emi minimo minas Inuenit q̄nq̄ ad abſolute poſtū: vt ap̄ Ter. i. adel. Tbi ad diang veneris: ſubintelligit' tēplū ſed attice. Hor. in Serm. Cētū erat ad Veſte. Ceterū notādū q̄ ad in cōpōſitiōe cū iungit dicitioib' incipit' a c. f. g. l. n. p. r. s. t. mutat. d. in ſras ſequentes: vt ac curro: aſſero: aggrego: alligo: annūmero: appono: ar rogo: aſſiſto: attribuo. Excipiunt agnoſco: in quo. d. abijciſt' euphoniē cā. Apio ſilr: adliuz vbi d. remanet: ſē ſuo dicit' loco. Sz ſi cōponat' cū a. b. d. e. h. i. o. u. ſemp d. integra manet: vt adamo/ adbibō/ adbreuior/ adduco/ adeo/ adhibeo/ adimpleo/ adoleo/ aduoco. Si ſo cum q. d. mutatur in c. vt acquirō.

Adam hebraica lingua: ſicut lib. j. Joſephus ſcribit idē eſt qd̄ rubius: quoniā conſperſa rubra terra factus eſt. Talis em̄ eſt virgo tellus z vera.

Adaperio is: pe. correpta a: quo adapertile. Quere in dictione aperio.

Adamasto: nomē gigantis ſtatuorū: z mēbratura ſima ni cōſpiciēdi apud Claudia. Damasto: dicitur in gi gantomabia Senuſqz Damasto: Ad depellendos iaculū dū quereeret hoſtes. De hoc Sidonius por p̄hyrion Pangea rapit r̄hō dopēq̄ adamasto.

Adamas pe. cor. Lapis quē indomitū poſſum' appel lare: cōponit' em̄ ex a puatiua p̄tacula z λανασω damazo domo: eo q̄ nulli cēdat materij nec ferro qui dē. Nā z ſi ponat' ſup icudē z graui icu feriat: ante incus z malle' vuln' accipiūt q̄ adamas p̄terat' Cū qz ignis oia domet z oia metalla ſumat reddit ada

milne seu ianna ponit. **Du**r' diminutiū est adicul'.
Aditio aditionis: est accessio.
Adyū cū y. p. filon. p. d. licet poere eā corripiant: locus est secretus: tēplū/ ad quē nulli est aditus/ nisi sacerdoti ab a sine dno ingredior q̄si inaccessibile. Sic aut pp̄ie tēploz penetrabilia dicunt adyta: vt ianna/ val ue. **Ter.** Itz adytis: hęc tristia dicta repositat. **Du**ius diminutiū est adyticulū.
Adito as: pe. cor. frequētatiū ab adeo is. **Diom.**
Adeo is: hoc iteramus: adito as dicitantes.
Adeps adipis: generale est ad oēm pinguedinem siue carnis siue alteri rei. **Ideo** adipatū pingue r succu/ lentū tā de sermone q̄ de alijs reb' dī. **Iuue.** feruēt adipata veneno. **Li.** **A**scuere suis artib' opimū qd' dā r tanq̄ adipate dicitōis gen'. **Et ps.** Libauit eos ex adipē frumētū. **Relingit** tū q̄ q̄ r significat illd' pingue ad silitudinē reticuli intestina cōtinens. **Cel.** li. iiii. **Contegit** dō oia hęc oīmētū exteriore pte lenē r stricū/ ex lupiori mollius: cui adeps pars quoz in nascit. **Et est** generis tā mal. q̄ se. **Pli.** li. iiii. **Protin'** vel pilane: vel alicē: vel orice cremoz dādus est cum quo recens adeps cocta sit. **Ide.** folia cū vīno adipe trita/ ponūt podagric' **Adāz** etiā adipū vocabulo diuine cōtinēt. **In** adiposus/ p locupletē r opu lento ponitur: sicut r vulgus qd' ita nominat.
Adipale: penul. pro. adiectiuum ab adipē: pro pingui.
Ad festus adipales cognas sacerdotū vocat. **Am.**
Tang' adipale ptecatōis genus.
Adipolus: pe. p. plocupletē r opulētō accipit: qm̄ et in sacris lris adipū vocabulo diuine cōtinetur.
Adepus tā tā: assecutus acquisitus inuenitur.
Ader: locus iuxta **Beethleem**/ vbi vel angeloz grex in ortu dñi cecinit: vel **Jacob** pecora sua pauit: loco no men impona: vel qd' verus est quodā vaticinio futurū/ iam tum mysteriū monstrabat.
Adhabito as: pe. cor. iuxta habito/ vel iuxta me pono. **Plau.** in cap. **Bedepol** nāz si adhabites propius: os denūabit tibi.
Adipatus tā tā: dī qd' adito pingui factū est succosus r pingue: vñ adipate/ dapes dicuntur.
Adbalas: pe. p. afflo/ alpiro. **Ioly.** **Mū** quidē si serpenis iuxta fuerit: si patelētes primo adbalauerit capaci veneno: cognitione ad virus accipiendum.
Adberco fort' hū' manco/ arctissimē in fideo/ adberēs sto/ appropino/ hinc adberesco: adberens sto/ vel idē est qd' adberco. **Li.** i. offi. **D**ominio q̄ iusticie bone stas adbereset.
Adhibeo es: pe. cor. appono. **Li.** **Fabio.** **Adhibuit** diligētā quotiescūq̄ senatus fuit: vt adesse: plurimūq̄ in eo negociū habuit. **Et adhibere** est prope habere. **Terē.** in p̄bor. **Mun**q̄ amicitiaz ego a me quin mihi testes adhibeam cum dem.
Ad hoc significat p̄terea. **Salu.** **Cognouerā** paruis copiis bella gesta cū opulentis regibus ad hoc sepe fortune violentiā tolerasse: faciūdia grecos/ scientia belli gallos ante romanos fuisse.
Ad horam: significat ad tempus constitutū.
Adhuc: aduerbiū cōpositū ex ad: q̄ signifi. vsq̄ r huc: vñ adhuc/ vsq̄ huc/ siue vsq̄ mō. **Li.** li. iiii. **ad heren.** **In** his q̄tuoz generib' exornatiōnū q̄ adhuc p̄posite sunt/ ad inopia verborū fit: vt ad idē verbū reuertat sepe. **Ide.** **Adhuc** q̄ dicta sunt arbitroz mihi cōstare cū ceteris artis scriptozibus. **Accipit** q̄nq̄ pro etiaz **Quinti.** **Est** adhuc alia in respondendo figura.
Adiaceo es: pe. cor. iuxta iaceo adberco. **Col.** in p̄fesa. **An** putem fortunatus caramito repullum ianitore sepe nocte sera foribus ingratis adiacere.
Adiaphora: pe. cor. latine dicunt. p̄miscua siue indifferētia quibus r bene possunt vti r male: qualia sunt bona corporis ac fortunę.

Adiatrepis cū accētu in pe. gre. dicit inuerecundiam. αωθισσ ασηονηικησ και δια και σπετω μελ λωσπετω το ωλεω.
Adicio is: pe. cor. ex ad iaceo cū ceteris a iacio cōpositis p̄ duplex ū. nisi in poemate: vbi q̄nq̄ primā syllabam cōtingit breuiari. **Statius.** Fontibus intenas abicit mōstratq̄ cruozē. **Ide.** **Decrozas** iuliss obicit fumātia muris. **Ter.** **Tityre** pascentes a flumine reice capellas. **T**ūc enī altera abūciēda est: ne syllaba breuis p̄sitione. i. duplicis cōsonātis p̄tra ratio nē metri p̄ducat. **In** p̄terito dō per solā i scribenda sunt: vbi a in e mutat: vt adieci abieci. **Cōtingit** sibi/ lominus plerūq̄ vt qdā p̄ducant que a iacio. **Ter.** li. iiii. **Tu** lachrymis euicta meis: tu prima: **Furentem** his germana malis oneras atq̄ obūcis hosti. **Ter.** **Obūcis:** ob naturalr breuis: sicut r ad: sed p̄ducūtur plerūq̄ hac rōne obūcio/ abūcio/ reūcio: q̄ hñt i vocalē sequētē q̄ p̄ declinationē pōt in cōsonātis for/ mā transire: vt obieci/ reieci. **Ergo** etiam anteq̄. i. fungatur officio cōsonātis/ r p̄cedentē longā facit. **Ide** li. p. sup. verbo reieci. **Re** naturalr breuis est r eā p̄ lōga posuit: sicut alibi. **Reice** ne maculis infuscet vellera pullis. **Qd'** licet possit excusari: q̄ cū facit reieci/ inter duas vocales posita p̄ducit superiorē: vt dicamus longā esse sepe: quia p̄ declinationē lōga futura est. **Tñ** quia in hoc argumentum magis est q̄ ratio: dicamus ectasim factā q̄ poetis plerūq̄ conce/ ditur. **Significat** a sit adiacere/ adiungere/ accrescere vt adiecit classi remiges. **Et adiacere** quasi applicare r iuxta ponere: vt ad virginem animum adiecit. **Adiacere** oculum: est inspicere/ considerare. **Adiectiuum** ab adicio/ sic quasi adiunctiuū: quia substantiuis adiungat. **Postular** autē infinitiuū siue actiuum siue passiuum. **Et substantiuū** magis gerundium: vt tu es dignus habere opes r es dign' honorari. **Ter.** **pus** est eadē/ locus est expositulandi.
Adigo is: pe. cor. ex ad r ago signifi. concito/ cōpello. **Lac.** li. iiii. **Cō**querētes p̄phanos boies sacris inter esse adegerūt principes suos in furozē: vt expugna/ rent dei tēplū. **Ite** adigo alstringo. **Liuius** li. i. **Iure** iurando adegit neminē romę regnare passuros. **Ite** appello adduco/ siue ad aliquē locū ago. **Ter.** in **Eu.** **Mā** aut iā reuertere: aut mor nocu te adigent boissū insomnia. **Li.** de diu. sic **Appello** vsus est: quādamo dū **Ter.** **Adigo.** **Inquit** emī **Osium** est in somnis p̄stozē ad me appellere duos cōsanguineos arietes. **Ite** affigo seu intus pono. **Col.** **Cuncum** adige intra lignum cum findere velis.
Adimo is: pe. cor. quasi diminuo r aufero. **Inde** adem ptus/ ablatas. **Adimere** dō ius verborū in comitiis: est ius suffragandi tollere: r tanq̄ sexagenarios de ponte deicere. **Nam** per pontem suffragia ferebantur: ab emo r ad ita p̄ r amo p̄mo: q̄n quis malū alī quod sibi ex culpa sua adinuenit.
Adineo is: pe. cor. iniui inīti. i. intus vel iuxta mitto. **Col.** li. iiii. **Cū** serula fuerit enata eam findito: r in me dullā eius nucē grecā/ vel auellanā abscondito: r ita adimito. **Hoc** ante kalendas martias facito.
Adipisco: eris: ex ab r apisco: quod non est in vsu: a quo aptus participiū videtur fuisse: vnde adeptus fectus: aptus cū pp̄ia significatiōne intelligit: ponit tñ solet p̄ adepto: sicut apisci/ p̄ adipisci. **Pomus** de piscis dictionibus. **Apisci** adipisci. **Lucil.** lib. i. r. **Ue** ego effugiā qd' ego te ip̄imis cupe apisci intelli go. **Dicit** etiā apisco: ar' apiscat'. **Lu.** **Magna** inde apiscat' infamia. **Inde** etiā indipisco: qd' significat assequor. **Plau.** tñ i aul. **Indipisco** dixit. **Adipisco** igit: qm̄ plentius sonat q̄ apisco: vsū venit: et h' significat q̄nq̄ dēq̄r siue obtineo. **Li.** li. iiii. **ad heren.** **Hęc** oia adipiscuntur si rōnes s̄ceptōis diligētā cō

niatur declinatū. **A**ganius li. ii. Illam sponte sacros
adoris strauit manipulos. Declinat etiam hoc ado/
reum/vñ r adorea. Est autē ador frumenti genus vel
faris: edo: quondā appellatū ab edendo: q̄ epulis et
imolatiōib⁹ sacris putabat p̄i: vel q̄ adurat vt fiat
totum: Unde in sacrificio mola salsa fit: vel dicitur
ab adoro per Apocopen.

Adorea r adorea cū accētū in antepenul. laus belli/
ca: q̄ victores a victris adorent. **Fest.** Adorea laus q̄
gloriosum putabant esse qui farris copia abunda/
bat: aut qui farre a populo donat⁹ esset. Adorea liba
e farre facta: quibus in sacrificijs utebantur.

Adoro as: penulti. pro. ep. ad r oro: significat venero/
precor: supplico.

Adordior nis: adorsus alioquo: incipio. **Am. li. i. offi.**
Postea nunq̄ nisi cōsulto dno bellū adorsus est.

Adorior iris: vel eris: ador⁹ est repete r ex insidijs ali
quē inuadere. **Ab eo** q̄ corpora exurgat subito atq̄
increscat. **Am. li. i. Timor** deinde incellit ne ciuitate
sine impio vis aliq̄ externa adoret. **Differunt** tñ vt
inquit **Do.** Adorior r aggredior: q̄ aggredimur de
longinquo: adouimur r de primo. **Dicim⁹** autē ado/
rior: hunc nō orio: ad hūc. **Interdū** adoriri est in cipe
Lac. li. iiii. Anteq̄ p̄clarū hoc opus mundi adoret

Adorno adornas: pluriq̄ apparo.

Ad plenū significat perfecte. **Uero.** Cū necdū possint
ad plenum verba fo: mare.

Ad quo. i. q̄ sum. **Infra.** Et scire possis ad quo te expe/
diat loqui.

Adramis r ad ramis: pe. cor. nomen viri proprium.

Adrastia regio non longe a troade que est in mysia ab
Adrasto rege dicta q̄ primus nemeli. i. fortunē replū
edificauit/adrastiāq̄ vocauit. **Ibi** etiā eodē nomine
ciuitas fuit: q̄ diruta lapides trāsiuēt sunt. **Et ibi** ara
edificata hermo creontis: opus magnitudine r pul/
chritudine inuolabile: est etiā q̄dā dea. **ἡ ἑρμῆος περὶ
τῆς μονῆς καὶ τοῦ ἀρῆστος περὶ Δεῖου
ἡσ ὁ ἄδουσιος καὶ ἀριστοῦ ἑλῆος περὶ τοῦ
κόραπος ἀδραστὶ ἐπὶ ἑσπῆρα ποταμοῦ καὶ
ἐπὶ δούρα καὶ ἄ φουρι αἰσῶν ἑσπῆρα οὐσῶν.**

Adramelech Adolum asyritum quod etiam samari/
tani coluerunt.

Adrepe pis: pe. p. ad aliq̄d repo. **Pl. li. xxx.** Ad ma/
tris moietas ex vulnere māmā abrepans infans.

Adruo ris: ex ad r ruo seruat⁹ in cōpōstione p̄ter
regulā aliorū. p̄pter cuphōniam: r signat arādo sub
ruo. **Colu. li. ii.** Dissectā deinde p̄tinuēsimū inarari
r adruū conuenit: id subui r subigē.

Adscire significat adiungere. **Col. in p̄sa.** Cum r hanc
adsciimus quasi agriculturę partē cum separata sit
ab agricolatione pastoralis sciētia. **Solet** tñ scribi si
ne d. r per duplex s. **De quo** in consilio.

Adrumo as: pe. p. rumorē facio siue cōmurmuro.

Adsum es affuit: significat p̄sens vel prope sum. **Et hoc**
naturaliter: scēq̄ cū dō vel ablo mediāte in d̄struit.
Cl. in p̄bil. Qm̄b⁹ his pugnis Dolobella affuit. **Et**
in pauli pugna nō affuit. **Li.** Inter botem r beluam
hoc maxime interest q̄ hec tñ q̄tum sensu mouēt ad
id solū q̄ adest: q̄d q̄ p̄s est: se accommodat. **i. p̄e** est
Qm̄q̄ adesse est fauere in iudicio: vel p̄sidio esse. **Li.**
de scdo bello punico. **Sed** pueri femingē sup̄ animi
corpōisq̄ vires adstante pugnantib⁹ tola ministrāt.
Ambro. Cur nō affuisti vidue orpbanis quoq̄ inui/
riā patētib⁹? **Do.** Adesse causę. p̄p̄ie dicit⁹ aduoca
ti r amici. **Qm̄q̄** sumit⁹ p̄cedere. **Vir.** **Ad** uades o
galathea. **Sed** hec duo significat magis p̄ refferum
dicunt⁹. **Sciēdū** q̄ in adsum seruaf d. triplici rōne. **f.**
differētē cā de aliis fa sū. **Euphōnie** cā q̄ plenus so
net adsum q̄ assum. **Postremo** q̄ ip̄a verbi declina/
tio d̄ repetit tanq̄ i sūū naturale principiū reuertēs.

Ceteres tñ assū dicebāt. **Uñ** assas dicebāt nutrices
q̄ assint his quos nutrit: nec ab eis vel ex quo tēpo
re diuellant. **Plau.** **Mil** p̄hilon assum apud te ecclā.

Ad sumā r in sumā significat deitq̄: siue ad postremū
r breuiter. **Iunc.** **Ad sumā** nō inaurus erat nec far
mata: nec thzar. **Li. de offi.** **Ad sumā** ne agā de singu
lis. **Quintili.** In sumā nō recedo: fas est mihi inuitis
etiā partēbus pie facere. **Idē** in hunc sensū accipit
semel: vt ibi. **Et** semel oīa cōplectar. **Sic** r breuiter
vsurpat: vt in geminis languētib⁹. **Breuiter** tamē
crudelitatis explicada leuitia est.

Ad sumū referē ad numerū. **Li. pro Dil.** **Un⁹** autē
ad sumū duo inuēti sunt q̄ **Solomon** cām nō p̄barē
id est nō plures q̄ vnus: aut duo ex pluribus.

Adubanus r adubani: penultima producta fluius q̄
r **Ister** et **Danubius** dicitur.

Aduenio nis: pe. cor. idē q̄d venio/ seu ad aliquid veniō
Lecl. **Edopol** senectus si nihil aliud apporet tecū:
quū aduenis. **Et** q̄q̄ venire incipio q̄d et de inani/
maris dicitur. **Plau.** **Adueniēti** morbo succurre.

Aduento tas: appropinquo. **Hel.** **Sed** postea cum bun/
dium aduētaremus: mollitq̄ essent vēti maris p/
cunctatus eum ego sum q̄ nam ratio illa pauoris sui
esset. **Lice.** **Mondū** erat audicūm te ad **Italia** aduen
tare. hoc est veniēdo propinū esse.

Aduentito tas: pe. cor. frequēter adueniō.

Aduena: pe. cor. q̄ nō est ciuis aut inq̄lin⁹/ sed externus
r p̄p̄ie q̄ ex vno longinquo loco in aliq̄d opidā ve/
niē aduene dicunt⁹. **Cōuene** q̄ ex pluribus locis.

Aduēti cius: qui nō est loci illi⁹ que habitat: r q̄ casu in
aliq̄ loco cum veniō nō morādī q̄a: neq̄ consilio.

Aduēti cius morbus qui forte nulla culpa venit.

Aduēti cius bona q̄ nō ex recta successione: pura patris
aut aui: sed ex legatis aut aliter casu aliq̄ nobis ad/
ueniūt: in q̄d veniēs h̄z vsustructū r liberā admini/
strationē. **Aduēti** cii morbi qui forte r nulla nostra
culpa veniunt.

Aduerbium quasi iuxta verbū dicit⁹: q̄ in oratione pro
pe verbū ponit. **Hec** etiā potest verbi vis signifi/
canti⁹ sonare nisi iungat⁹ aduerbium: vt puta dico
nauigo. **Hec** nō plene significatiōis sunt: nisi adiciā/
tur aduerbia: vt bene/male/doctē/feliciter facit nauig/
gar. **Sic** illa aduerbia iunguntur ad eplendā verbū
significatiōē: vt sunt locozum aduerbia: vt hic habi/
to/ eo intro. **Est** autē aduerbium pars orationis que
adiecta verbo significatiōem eius explanat atq̄ im/
plet. **Fiunt** autē quādoq̄ a nōmie: vt a bonus bene: a
verbo/ vt a sentio sensim: tracto tractim: a noie r ver/
bo: vt pederētī/ a pede r tēro. **A** participio vt a sta
tus statim. **A** p̄noie: vt hic illic: ab hic r ille. **A** p̄e/
positiōe: vt ab ex extra: r a sub subter. **Ab** aduerbijs
etiam: vt a prope propius.

Aduerto aduertis: ad aliq̄d locū verro. **Terentius** in
Eunuchō: **Ille** sese iterea in cōmodū huc aduēterat
in hanc nostrā plagā. **Aduerto** oculos animū ve alū
quo cōuerto oculos vel animū.

Aduerso: cum dō significat cōtrarius sum: auerso: p̄o
derestoz/ abominoz: tangit cum accusatiuo. **Quod** sic
quorētis ab aliq̄ re quā odio habem⁹ vultū auertim⁹
vt illud repellere videamur. **Quidius** in **Faltis.** **Of**
ficioq̄ leuem non auersatus bonozem. **Columella.**
Mam nec rubos auersatur capia. **Et** in sacris litte/
ris. **Hētes** quas dominus auersatur. **Fit** autem ab
auerto: de quo infra.

Aduertarius ab auerso: pro repugno. **Mam** aduer/
sari dicitur sibi inuicem repugnantes.

Aduersus sa sum: cōtrari⁹. **Et** in dicitōe auersus.

Aduersus vel aduersum prepositiō significat contra r
inimicitias dissidia/ cōtrarietateq̄ ostendit sicut con/
tra: vt aduersus vel contra hostes bellum geritur.

Aliquid pro erga ponitur: vt apud Terentium in Adel. Et id gratū fuisse aduersum te habeo gratiaz.
Adulo: penul. pro. vt quidā putant ex ad & aula: qd id aulici obseruāt au in u. pductā cōuersa. Qui. Agnē adulantum media pcedit ab aula. Nonius. Adulatio est. apud canum blandimentū: qd ad hoies cōsuetudine translatū est. Et est adulari inferuire & captare: vt fauorē emereamur vel voce vel gestu: tractum απο του δουλου: dulo qd est seruus. Est em adulari seruile: nō liberale & ingenuum Apud Ciceronē libro secūdo Tusculanarum. Adulat pro adularatur sanguine: postū hoc est lambit/ebibit. Lucre. Longe alio pacto gāntu vocis adulant. Siroz autē valde cum a greco veniat: qm̄ δουλος dicitur seruus: inde dulo: aris: & cū ad d: adulo: aris duplo. dd. q̄ pacto primā corripuerint aliq̄ versificatores.
Adulter & adultera cōponi vidēt ex ad & alter: seu altera: q̄ ille ad alterā & hęc ad alterum se cōferat. Dicit adulterium qd proprie cum nupta cōmittitur.
Adultero adulteras penultima corepra et adulteroz aris vitio vel maculo: qd etiam ad alia transferuntur.
Adulterio iuuat ipsa adulterare adulteria nature: si cur testudines tingere: argentum auro cōfunderē: vt Electra fiant. Citero per trāllationē in Felio. Simulatio vitiosa.
Adulterinus na nū: pe. pro. Tū adulterina signa dicitur: que sunt alienis annulis facta.
Adultus qui creuit. Unde iuuenes dicitur adulti qui in flore etatis et incremento sunt positi.
Adiuuo: pe. p. q̄ adhuc uiuo: Hier. ad Pāma. Ipe si adiuueret origenes irasceret nobis fautozibus.
Adumbratio bras: eppimo / resento siue imitor: vt pictozes q̄ imagines planas adūbrant: vt folide videatur. Aliq̄ vmbra adhibeo siue vmbra tegēdo facio. Col. li. iij. Adūbrant vel stramētis vel alijs tegumētis vngue vētis aut calozib⁹ exarscāt. Donit etiam interdum adumbrare pro honorare.
Adunco: Tū in dictione vncus. Unde adunco aduncas quod est curuo.
Ad vngue significat ad pfectionē: Trāslatio sumpta a marmorarijs: q̄ iuncturas marmorū tunc absolutas existimant: cum vnguis supductus nihil offendit vel cū iuncture ita exacte sunt: vt vngue nō admittat. Per. Seucros excludent vngues: siue ab his q̄ magna diligentia & cōsideratiōe aliqd faciūt: & in ipsa cogitāda vngues mordēt. Persi. Nec demofos sapit vngues. Ho. li. i. Ser. fides ad vngue factus hō.
Aduno nas: pe. p. Congrego. Die. Qū vos ad refectionē debita adunauerit: boza in cibis vestris minime perfulgeat coctum industria. Dinc adunati dicuntur simul congregati.
Ad vnum aduerbialiter sumptū significat omnes nullo excepto: vt Nō est qui faciat bonū non est vīq; ad vnum. Curtius. Omnes ad vnum perire.
Aduoco cas: pe. cor. ad me voco: Terē. in Pho. Ibo ad forū atq; aliquot mihi aduocabo amicos ad hęc rē. Quic cōtrariū est auoco. Et aduocare est in subsidiū vocare seu aduocatū habere. Augusti. li. ij. de ciuita. dei. Et eam honorozibus talibus aduocarent cultozes sui. i. aduocatam haberent.
Aduocati dicuntur qui alteri ad sunt in cā. Plau. in cas. Stultus cōtrarii diē dū alio aduocatus cuidā cognato meo que herede litē adeo pdidisse gaudeo: ne me neq; sibi hodie aduocauerit. Inter aduocatū & patronum hoc interesse Galla epistimat: q̄ aduocatus nomen sit generalius q̄ patronus: vt nō tantū significet eum qui alterius causam agit. Siquidem qui cūq; ad est alteri in causa officij gratia aduocatus appelletur: etiā si nihil dicat neq; agat: sed qui tantum paratus sit defendere. Patronus proprie qui agit

causam: sed accusati non accusantis.
Aduolo as: pe. cor. iura vel ad aliquid locum volare: & cōstruit cum actō ppositis ad vel in. & aliq̄ datiuo. Pli. Et i agrā volaterans palābū vis e mari quot annis aduolat. Idem li. r. Platea nominat aduolans ad eas: que se in mari mergunt. Idem. Scripra: rumq; vberibus aduolant.
Ad vortū aliqd habere & ex sentētia licet hoc videat rōnis: illud cuiusdā affect⁹ in eandē tū veniunt significatiōē. Quin. Habesne vortē ex animi tui sentētia? Et alibi. Ad vortū omne fluente fortuna laiciuit ociū
Adulq; i. ad. Apul. Ii adulq; amne pueniamus.

A ante E

Aeacus: pe. cor. Iouis ex Europa filius que tātū iusticie fuisse dicit: vt apud inferos animarū creditus fuerit a Plutone delectus iudicē dūmoē & Rhadamanto: & peccantium delicta dicitur.
Aeas cantis: flumis epi et macedonia pū delusa & in mare Ionū cadēs: dicitur Luc. li. v. Purus in oceanum parui sed gurgitis aeas Ionio fluit inde mari
Aedes: tā in singulari q̄ in plurali. p. tēplo: h̄ sere semp cū adiectiōe: vt edes sacra / vel edes sacre: edes iouis edes deoz: edes pacis & h̄mōi. Cice. Ex eo die q̄ edē telluris cōuocati sum⁹. Gal. mar. li. j. Ea pōtū ad montiōe effectū est: vt Barcell⁹ sepatis edib⁹ honoris ac virtutis simulacra statueret: si dō absolute dixerimus: edes tantū domū designamus: vt meas edes nō p̄scribā. Ea p̄ter apud iuriscōsulros p omni specie edificij dici inuenit: vñ & p sepulchro Quipō sūt. Est mihi marmorea sacra in ede sicbe⁹ Pro cubiculo. Cur. Excubabāt pncipi liberi seruat noctū vicibus. p̄mi foribus edis: in qua rex acquiescebat. Idem pro cōuoculo posuit cum ait. Stabat ad fores edis eius in qua rex vellecebat. Fitq; edes vt scribit Ser. ab edo: q̄ in ea sacrificantes edere p̄suerunt. Nam quedam sunt nomina que initio diphthongatur: Ius a verbo non diphthongato deriunt: vt vt edes / gaulus. Carro. Ab auditu fieri putat q̄ scy plano pede adibant: vnde etiā p̄mū diph. vocalem accepit. Felt. Edes q̄ in edito ponit forelet: aliq̄ edem dicit existimant q̄ in ea cū degatur.
Aedicula: dicitur vbi deum simulacra seruantur. Pli. li. xxxvj. de Genere gnidia Aedicula est tota aperit vt conspici possit vndiq; effigies deo. Aug. li. ij. de ciui. dei. Nulla aedicula sacra dignum putauerunt.
Aedificium edis cōstructio: & ponit p omni structura. Nam edificij appellatione nō solum superficiem signari: sed solum quoz ipsū cui edificium superpositum est Alpianus putat.
Aedifico as: proprie edem facio / Ius ad omne cōstructionis genus etiam ad naues p̄neat. Cice. Qui cū marinas edificasset: instruxisset classes. Unde videtur magis sumi pro cōstruo: p̄sertim cum ei domus additur: quia alter frustra domū iungeremus. Idē. Qui cū edificasset in palatio plenā dignitatis domū. Qui cōposita sunt coedifico si edifico exedifico manifeste seu perfecte edifico. Pl. de apibus. Domo primā plebeis edificant: deinde regibus. Inedifico inus edifico. Luuius li. j. Et vt libera a ceteris religionibus ara esset tota Iouis templiq; eius quod in edificaretur exaugurare sana facellaq; statuit. Pro edifico vnde pro edificatum q̄ veteres dicebant qd ex p̄uato loco procceserat in publicum solum. Redifico rursus edifico superedifico. Hiero. Si quis aut superedificat sup fundamētū hoc aurū argentū & Aedepol: penultima corepra aduerbiū iurandi: qd est quasi per edem pollutis. Item pol & perpol que idem significant.
Aediles: penul. produ. dicitur ab eo q̄ edes sacras